

יתמיה האחרונים של

אי"בי נתן עומד בפתח מיסעדתו, שהיתה מוקד הבוהימה במשך שנה

על מדרגות התיאטרון הקאמרי, הסמוך למס' עדת קליפורניה, יושבת הבוהימה. דן בן אמוץ (עומד עם הגב), אורי זוהר, אריק איינשטיין והציירת הקשישה רבקה ינאי. האם

כוכבים על המדרגות

באה לקליפורניה כדי לעדכן את עצמה ב־ רכילויות האחרונות. בכלל, רוב הרכילויות נוצרו בקליפורניה. אבל לא רק רכילות. אחרי עסקי השעשועים עים באו הוויכוחים הפוליטיים. אני יכול לומר בגאווה כי כל החלק הבוהימי של מחנה השלום בארץ — אכל אצלי. לא רק אכל. גם התווכח והחליט על פעולות.

ל וויכוחים הפוליטיים בקליפורניה היתה השפעה גדולה עלי. זה גם מה שדחה אותי לערוך את הסיסה למצריים.

הומן הסוער ביותר ב־ קליפורניה היה בימי שישי אחר־צהריים. כל שולחן עסק בנושא אי־ חר. כאן ריכלו, שם התחכחו ושם חתמו עיסקות אמנות בהרמת־כוכית. והחתיכות... אוף, החתיכות. ממש תהליך כה. כל אחת בבגד שונה מהשנייה. הן באו בשביל שיראו אותן. היו עוברות הלוך ושוב נגד עיניהם של הזאבים החתיקים, שהיו בודקים אותן מלמעלה למטה. שא האושר שלהן היה כשהיו מזמינים אותן לשבת ליד אחד השולחנות. בכל המולה הזאת של פינת פרישמן דיוינגוף, שחיתי אני כמו דג. אהבתי את החיים האלה, ואני ממשיך לאהוב אותם. אבל כדי לנהל עסק כמו קליפורניה, צריך להיות במקום ולפקח על העניינים. אחרת קורה מה שקרה לי: ב־17 החודשים האחרון־ גים, בהיותי בחוצלארץ, הפסיד העסק הר בה כסף רק בגלל שלא הייתי פה. עכשיו, כדי להחזיר את החובות, אני מוכרח למכור. רציתי למכור למישהו שי ימשיך במסורת, אבל אנשים לא מוכנים להשקיע כליך הרבה כסף במסעדה. לכן אני מוכר את המקום בשביל ארבע חנויות. בשבילי, לסגור את קליפורניה זה כמו להוציא חלב מן הלב. אני לא רכוב

א תם יודעים מה היתה קליפורניה ב־ 12 שבילי 12 שנים עברו עלי שם. כמעט שליש מהחיים שלי. ואלה היו שנים!

את קליפורניה פתחתי אחרי שהייתי 15 שנים טייס. החלטתי לרדת קצת לאדמה. ה־ רעיון המקורי היה חנות למימכר המבורגר ונקניקיות, אך מהר הפך המקום למה שהיה באחרונה: מרכז הבוהימה הישראלית.

את העסק פתחתי עם תשעה שותפים. רובם טייסים באלעל. בכסף שהרווחתי ב־ משך הזמן קניתי את החלקים שלהם. נהיי־ תי הבוס העיקרי בעסק שהלך לא רע. עבד־ תי שם בכוחות עצמי.

ואו היכרתי את הבר־ הימה. לקליפורניה באו האמנים המיוחסים. אלה שהתחילו לעלות ולהר־ וויח כספים. הם עזבו את כסית ובאו אלי. במשך חודש אחד נעש־ תה מהפיכה בחיי הבוהימה התל־אביבית. קליפורניה נהפכה למרכז שלה.

וזה עזר לעסק. זה משך קליינטים.

מאת **אי"בי נתן**

א אנשים היו באים לקליפורניה לא רק בגלל האוכל. באו בגלל האווירה. ואת האווירה יצרו האמנים. ביחוד אחרי כמה כוסיות ויסקי.

התחילו לכתוב על קליפורניה בעיתונים. המקום הפך למרכז חברתי. הסתובבו שם כל הסוגים: קצינים, נערות זוהר, סטריפ־ טיזאיות, שרים. אפילו משה דיין היה קר־ פץ לאכול שטיק. הוא דווקא דיין קליינט טוב. ישב בפינה, אכל, שלם והלך. הבן שלה, אסי, היה יושב לעיתים יותר תכופות. אני זוכר גם קליינטים שלא היו או כל־ כך מפורסמים כמו שהם היום. דליה לביא, למשל. היתה נכנסת לקפה, יושבת בפינה ושקתה את התה שלה. עכשיו, כשהיא שחקנית מצליחה, היא לא שכתה את קלי־ פורניה: כשהיא באה לרכוש בארץ, היא